

ЗОРА СЕ СИПНА

На изтокъ сипна се зората,
Отметна було лекозрачно,
Отъ сънь пробуди се гората, —
Пастирче изъ полето злачно.

Запѣха ранобудни птички,
Запѣха пѣсни сладкогласни,
Догарятъ бисерни звѣздички,
Усмихватъ се цвѣтенца красни.

На изтокъ ей зора се сипна,
И свѣжо утро възвѣстява
Лазуренъ день на пролѣтъ китна, —
Душа ни радость озарява

Мирчо Петровъ.

